

เส้นทางการพัฒนา

ความเป็นเยาวชนในฐานะพลเมืองต้นแบบด้านผู้นำเยาวชน
บทเรียนจากกรณีศึกษาตัวอย่างผู้นำเยาวชน ๓ ประเทศ
สาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย

จัดทำโดย

คณะกรรมการสังคม ทักษะเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารวิชาการลำดับที่ ๙

เส้นทางการพัฒนาความเป็นเยาวชน
ในฐานะพลเมืองต้นแบบด้านผู้นำเยาวชน
บทเรียนจากกรณีศึกษาตัวอย่างผู้นำเยาวชน ๓ ประเทศ
สาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย

จัดทำโดย

คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี

ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

สถานิติบัญญัติแห่งชาติ

คำนำ

บทเรียนการสร้างและการพัฒนาความเป็นผู้นำเยาวชน เป็นเอกสารที่เกิดขึ้นมาจากคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ มีมติให้ศึกษา “แนวทางการขับเคลื่อนแนวคิดค่านิยมคุณธรรม ๑๒ ประการสู่สังคม” โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายเด็กและเยาวชนอย่างเป็นรูปธรรมผ่านการค้นหาตัวอย่างความสำเร็จ (Success Story) จากผู้นำเยาวชนที่ประสบความสำเร็จ และมีความโดดเด่นในระดับประเทศ อันมีแนวทางการพัฒนาตนเองตามค่านิยมคุณธรรม ๑๒ ประการ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาถอดบทเรียนความสำเร็จ และนำไปพัฒนาต่อยอดเป็น “แนวทางข้อเสนอการพัฒนาเด็กและเยาวชน” ที่สามารถนำมาปรับใช้กับหน่วยงานต่าง ๆ ภายใต้กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อให้เด็กและเยาวชนนั้นเติบโตขึ้นมาพร้อมด้วยคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มีแนวทางในการดำเนินชีวิตตามค่านิยมคุณธรรม ๑๒ ประการ

เอกสารฯ ฉบับนี้นำตัวอย่างจากผู้นำเยาวชนที่ประสบความสำเร็จในแต่ละประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลประสบการณ์ความสำเร็จในการดำเนินชีวิต และภาพสะท้อนหรือตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่แสดงให้เห็นถึงคุณลักษณะค่านิยมเด่นบางประการใน ๑๒ ประการของผู้นำเยาวชนนั้น รวมไปถึงคุณลักษณะพิเศษที่สามารถเป็นตัวอย่งได้ชัดเจน ตลอดจนปัจจัยที่มีส่วนในการพัฒนาทักษะของผู้นำเยาวชนไปสู่คุณลักษณะตามแนวคิดค่านิยมคุณธรรม ๑๒ ประการ อันนำมาสู่การเป็นผู้นำที่ประสบความสำเร็จ

ในปัจจุบัน ทั้งนี้ นอกเหนือไปจากตัวอย่างที่นำมาเสนอในเอกสารฉบับนี้แล้ว ยังมีอีกหลายกรณีตัวอย่างที่สามารถนำมาศึกษาเปรียบเทียบได้ แต่ไม่สามารถนำมาอธิบายไว้ได้ทั้งหมดด้วยข้อจำกัดบางประการ ซึ่งผู้เขียนคัดเลือกตัวอย่างที่จะนำมาศึกษาจากสาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย

คณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ขอชื่นชมความวิริยะอุตสาหะของนายกันติพจน์ ศรีบุญรัตน์ เลขานุการประจำคณะกรรมการ และนายอิทธิพล ปรีดีประสงค์ ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการ ที่ได้ค้นคว้าและสังเคราะห์จนเอกสารสำคัญนี้เสร็จสิ้นลง คณะกรรมการฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ข้อค้นพบจากการศึกษากรณีตัวอย่างความสำเร็จของทั้ง ๓ กรณีต้นแบบนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการในภาคปฏิบัติ ตลอดจน ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการขับเคลื่อนการทำงานเพื่อสร้างและพัฒนาค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการต่อไป

ด้วยจิตคารวะ

(นายวัลลภ ตังคณานุกาญช์)

ประธานคณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน
สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สารบัญ

	หน้า
๑. การสร้างและพัฒนาพลเมืองที่เป็นผู้นำเยาวชน	๑
จากสาธารณรัฐสิงคโปร์	
MR.WONG CHONG WAI KENNETH	
นาย หว่อง ชอง ไว เคนเนท ผู้มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ตั้งถาม	
เพื่อส่วนร่วม	
(๑.๑) ทำความรู้จักกับ นาย หว่อง ชอง ไว เคนเนท	๑
หรือ เคนเนท	
(๑.๒) ภาพสะท้อนคุณลักษณะสำคัญ	๒
(๑.๓) เส้นทาง การ “เติบโต” บนความ “แตกต่าง”	๔
(๑.๔) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้าง	๕
และพัฒนาความเป็นผู้นำของเคนเนท	
๒. MR. LIM SIN KAI ตัวอย่างกรณีศึกษาการสร้าง	๑๐
และพัฒนาพลเมืองที่เป็นผู้นำเยาวชนจากประเทศมาเลเซีย	
(๒.๑) ทำความรู้จักกับ นาย ลิม ซิน ไค หรือ เซียน (Sean)	๑๐
(๒.๒) ภาพสะท้อนคุณลักษณะสำคัญ	๑๑
(๒.๓) เส้นทางของผู้ประกอบการทางสังคม	๑๒
(๒.๔) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างและพัฒนา	๑๔
ความเป็นผู้นำของเซียน	

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
๓. นายกันติพจน์ ศรีบุญรัตน์	๑๖
ประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	
คนแรกของประเทศไทย	
(๓.๑) ทำความรู้จักกับ นาย กันติพจน์ (รัชฎะ) ศรีบุญรัตน์ ๑๖	
หรือ ต้นไม้	
(๓.๒) ภาพสะท้อน คุณสมบัตិความเป็นผู้นำเยาวชน	๑๗
(๓.๓) เส้นทางของการเติบโต	๑๘
(๓.๔) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้าง	๑๙
และพัฒนาให้ต้นไม้มีความเป็นผู้นำ	
๔. บทสรุปจากตัวอย่างความสำเร็จทั้ง ๓ กรณี	๒๑

ภาคผนวก

๑. รายชื่อคณะกรรมการสิทธิการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรีผู้สูงอายุ
คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
๒. รายชื่อที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการและเลขานุการประจำ
คณะกรรมการสิทธิการ
๓. รายชื่อที่ปรึกษาจิตติมศักดิ์คณะกรรมการสิทธิการ
๔. รายชื่อคณะอนุกรรมการ

การสร้างและพัฒนาพลเมืองที่เป็นผู้นำเยาวชน

จากสาธารณรัฐสิงคโปร์

MR.WONG CHONG WAI KENNETH

นาย หว่อง ชอง ไว เคนเนท

ผู้มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนร่วม

(๑.๑) ทำความรู้จักกับ นาย หว่อง ชอง ไว เคนเนท หรือ เคนเนท

“เคนเนท” เป็นผู้นำเยาวชนอันดับต้น ๆ ของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ปัจจุบันปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์สอนวิชาทักษะชีวิต (Life skill) ประจำสถาบันเทคนิคศึกษา สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Institute of Technical Education) และกำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการพัฒนาสังคม และผู้นำชุมชน มหาวิทยาลัย SIM (Master in Community Leadership and Social Development, SIM University)

เคนเนท เกิดและเติบโตในสาธารณรัฐสิงคโปร์ เขาเริ่มต้นเป็นนักกิจกรรมอาสาสมัครและพัฒนาสังคมในประเด็นต่าง ๆ ระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เขาเล่าว่า “ช่วงที่ผมอายุ ๑๓ ปี ผมได้พบกับความหมายที่แท้จริงของการทำกิจกรรมอาสาสมัครฯ ผมประทับใจในมิตรภาพและความเสียสละของเพื่อน ๆ ที่ทำกิจกรรมด้วยกัน และผู้ที่ได้รับก็มีความสุขจากการทำกิจกรรมของเรา สิ่งนี้ทำให้ผมตั้งใจเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครฯ มาเรื่อย ๆ” ชีวิตวัยเรียนของเคนเนท มักจะได้รับการคัดเลือกจากเพื่อน ๆ และอาจารย์ให้เป็นผู้แทนของกลุ่มองค์กร หรือสถาบันการศึกษาอยู่เป็นประจำ และเขาก็เต็มใจที่จะใช้เวลาส่วนตัวนอกเหนือจากเวลาเรียนทำกิจกรรมอาสาสมัครนั้นเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมส่วนรวม

ประสบการณ์และความสามารถของเขาเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และได้เป็นสมาชิกขององค์กรรางวัลเยาวชนสู่ความสำเร็จแห่งชาติ (National Youth Achievement Award) และอื่น ๆ อีกหลายหน้าที่สำคัญ เช่น กรรมการด้านการขับเคลื่อนเยาวชนในสมาคมแห่งประชาชน (People's Association Youth Movement) ประธานคณะกรรมการกองทุนพัฒนาสวัสดิการสังคม เขตจูเซียน (JooChiat Community Development Welfare Fund Committee)

(๑.๒) ภาพสะท้อนคุณลักษณะสำคัญ

ตลอดระยะเวลามากกว่า ๑๕ ปี เคนเนทได้ใช้เวลาว่างส่วนตัว หลังเลิกเรียนเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครและพัฒนาสังคมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ระดับโรงเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ระดับประเทศ และนานาชาติ ตามลำดับโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ถึงแม้ว่าหลายครั้งครอบครัวอาจจะไม่เห็นด้วยและต้องการให้เขาใช้เวลาว่างนั้นทำเพื่อตัวเอง เช่น เรียนพิเศษ ทำอาชีพเสริม หรือไปท่องเที่ยวพักผ่อน แต่เขาก็เลือกที่จะใช้เวลาเพื่อประโยชน์ส่วนรวม นั้นแสดงให้เห็นว่า เคนเนท มีคุณสมบัติด้านความเสียสละ อดทน และมีอุดมการณ์ในสิ่งที่ตั้งใจทำเพื่อส่วนรวม

“เคนเนท มีอุดมการณ์ที่ยึดถือเป็นหลักในการดำเนินชีวิตก็คือ
 การเสียสละ และทำสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
 ด้วยอุดมการณ์นี้เอง ส่งผลให้การทำงานต่าง ๆ ของเคนเนท
 จึงเป็นการทำงานที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติ
 มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง เป็นสำคัญ และอุดมการณ์นี้ก็ยิ่งส่งผล
 ต่อพฤติกรรมของเคนเนทที่เป็นเยาวชนที่รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งการ “เผื่อแผ่และแบ่งปัน”

อีกทั้งเขายังได้รับความไว้วางใจ และมิตรภาพจากทีมงาน และจาก
 เพื่อน ๆ ทั้งในสาธารณรัฐสิงคโปร์และต่างประเทศ เนื่องจากเขามีคุณสมบัติ
 มีความหวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน นอกจากนี้ เขายังเป็นผู้มีส่วนสำคัญ
 ในการออกแบบและรับผิดชอบโครงการเพื่อช่วยเหลือชุมชนแออัด
 ในสาธารณรัฐสิงคโปร์ และโครงการพัฒนาพื้นฐานคุณภาพชีวิตเด็ก
 และเยาวชน เขตพื้นที่ทุรกันดารในต่างประเทศ

เคนเนท ตั้งใจอาสาสมัครทำงานเพื่อส่วนรวมด้วยความเสียสละ
 ซึ่งการที่เขาได้รับคัดเลือกเป็นผู้แทนของสาธารณรัฐสิงคโปร์เข้าร่วม
 การประชุมสำคัญ สามารถยืนยันความเชื่อมั่นที่องค์กรต่าง ๆ ในประเทศ
 มั่นใจว่าเขามีคุณสมบัติ เป็นผู้ที่คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและของชาติ
 มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง ดังตัวอย่างเช่น การได้รับคัดเลือกให้เป็น
 ตัวแทนเยาวชนจาก National Youth Achievement Award สาธารณรัฐ
 สิงคโปร์ เพื่อเข้าร่วมประชุมสมัชชาเด็กและเยาวชนนานาชาติ United
 Nations Climate Change Conference (COP๑๕) และได้รับคัดเลือกจาก
 British Council ให้เป็นผู้ประสานงานด้านเยาวชนของคณะทำงานกำกับ
 ทิศทางกลุ่มเอเชียตะวันออก ในการประชุม Mitigation of Climate Change

ณ เมืองโคเพนเฮนเกน ประเทศเดนมาร์ก ปี ๒๐๐๙ หรือได้รับการคัดเลือกจากผู้แทนเยาวชน ๒๒ คนในสาธารณรัฐสิงคโปร์เพื่อกล่าวเปิดงานในกิจกรรมปณิญาของเยาวชน “Youth declaration” ที่ช่อง BBC radio ในหัวข้อ “World Have Your Say” เป็นต้น

(๑.๓) เส้นทาง การ “เติบโต” บนความ “แตกต่าง”

เคนเนท เกิดและเติบโตในสาธารณรัฐสิงคโปร์ อันเป็นประเทศที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องท่ามกลางความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของเพื่อนๆที่รวมอยู่ในประเทศเดียวกัน ซึ่งในวัยเด็กที่โรงเรียนประถมซีดาร์ (Cedar Primary School) เขาถูกบ่มเพาะให้เคารพในการอยู่ร่วมกันบนความแตกต่าง (Harmony) และจากการเริ่มต้นพื้นฐานการใช้ชีวิตแบบนี้ ทำให้เขาเป็นเด็กที่มีจิตใจอ่อนโยนต่อบุคคลรอบข้าง และมีความผูกพันกับชุมชนสังคม ระลึกเสมอว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องทำอะไรบางอย่างให้ชุมชนที่ตนเองอาศัยอยู่ดีขึ้น และเมื่อเข้าศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่โรงเรียนมัธยมชุงเซียง (Chung Cheng High School) เขาก็ได้รับแรงบันดาลใจจากการเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัครและได้รับการสนับสนุนให้รู้จักกับความถนัดของตัวเอง นั่นถือเป็นช่วงเวลาที่สำคัญของเขามีสวนส่งเสริมให้เขาได้ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในวิทยาลัยอาชีวศึกษาสาธารณรัฐสิงคโปร์โพลีเทคนิค (Singapore Polytechnic)

เส้นทางการศึกษาสายวิชาชีพจากสถาบันแห่งนี้ ทำให้เขามีเวลาว่างและเข้าร่วมกิจกรรมอาสาสมัคร มากขึ้นหลังจากการเรียน และได้รับหน้าที่สำคัญหลายตำแหน่งหลายองค์กรด้านเด็ก เยาวชนและชุมชนตลอดมาจนเข้ารับการศึกษต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติสาธารณรัฐสิงคโปร์ (National University of Singapore) ซึ่งความรับผิดชอบ

ที่คอยทำทนายเขาอยู่เสมอมา คือเรื่องการบริหารจัดการเวลาเรียนกับเวลาทำกิจกรรมและแน่นอนว่าเวลากับครอบครัวและเวลาพักผ่อน จะเหลือน้อยกว่าเด็กที่ไม่ทำกิจกรรม

การทำกิจกรรมอาสาสมัครในหน้าที่ต่าง ๆ ที่เคนเนทรับผิดชอบอยู่นั้น เป็นการดำรงตำแหน่งโดยไม่หวังผลตอบแทน หลายครั้งครอบครัวทวงถามถึงการเสียสละของเขาว่า “สิ่งที่ทำอยู่นั้นคุ้มมั๊ย? น่าจะเอาเวลาว่างไปทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ หรือไปเรียนพิเศษเสริมเพื่อให้ได้คะแนนที่ดีขึ้น” แต่เคนเนทก็ยังมั่นคงในอุดมการณ์เพื่อส่วนรวมและระลึกเสมอว่า “เวลาที่เหมาะสมที่สุดของการเริ่มทำเพื่อคนอื่น คือช่วงวัยรุ่นที่มีทั้งเวลาว่างและกำลังแรงกายมากมาย ได้มีโอกาสทำในสิ่งที่เป็ประโยชน์ต่อส่วนรวม และส่งผลต่อสังคมโดยส่วนรวม ซึ่งนั่นถือว่ารวมไปถึงตัวเราด้วย” แม้ว่าเส้นทางการเสียสละของเคนเนทจะไม่ได้ราบรื่น เพราะครอบครัวและเพื่อน ๆ ไม่ค่อยจะเห็นด้วยกับการทำกิจกรรมของเขา แต่เคนเนทก็พร้อมที่จะพิสูจน์ให้ทุกคนได้เห็นว่าสิ่งที่เขานำนั้น มันคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างไร

(๑.๔) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างและพัฒนาความเป็นผู้นำของเคนเนท

ภายใต้ความสำเร็จของการพัฒนาความเป็นผู้นำของเคนเนท พบว่าหัวใจสำคัญของปัจจัยความสำเร็จในการทำงานเพื่อการพัฒนาพลเมืองในกลุ่มเยาวชนของสาธารณรัฐสิงคโปร์นั้น ประกอบด้วย ประเด็นสำคัญ ๔ ประเด็น กล่าวคือ (๑) การปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนผ่านหลักสูตรการศึกษาและการเรียนรู้ในห้องเรียน (๒) การสร้างการเรียนรู้ความเป็นพลเมืองและทักษะความเป็นพลเมืองให้กับเยาวชนผ่านกิจกรรมเคลื่อนไหวทางสังคมที่หลากหลาย (๓) การสร้างบรรยากาศหรือวิถีความเป็นพลเมืองที่เน้นการสร้างการมีส่วนร่วมของ

ประชาชนผ่านเครือข่ายในท้องถิ่นต่าง ๆ (๔) กลไกการสร้างบรรยากาศของความเป็นพลเมืองแบบมีส่วนร่วมคู่ขนาน โดยมีเครือข่ายทางสังคมเป็นกลไกสำคัญของการทำงานคู่ขนานกับกลไกภาครัฐ และ (๕) ความชัดเจนและความต่อเนื่องของนโยบายของการทำงานเพื่อพัฒนาพลเมืองที่มีคุณภาพ โดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็นดังนี้

(๑) การปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนผ่านหลักสูตรการศึกษาและการเรียนรู้ในห้องเรียน (๒) การสร้างการเรียนรู้ความเป็นพลเมืองและทักษะความเป็นพลเมืองให้กับเยาวชนผ่านกิจกรรมเคลื่อนไหวทางสังคมที่หลากหลาย (๓) การสร้างบรรยากาศหรือวิถีความเป็นพลเมืองที่เน้นการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านเครือข่ายในท้องถิ่นต่าง ๆ (๔) กลไกการสร้างบรรยากาศของความเป็นพลเมืองแบบมีส่วนร่วมคู่ขนาน โดยมีเครือข่ายทางสังคมเป็นกลไกสำคัญของการทำงานคู่ขนานกับกลไกภาครัฐ และ (๕) ความชัดเจนและความต่อเนื่องของนโยบาย

ปัจจัยความสำเร็จ
ในการสร้างและพัฒนา
ความเป็นผู้นำเยาวชน
จากสาธารณรัฐสิงคโปร์

(๑) การปลูกฝัง "แนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมือง" ให้กับเด็กและเยาวชนผ่าน "หลักสูตรการศึกษาและการเรียนรู้" ในห้องเรียน พบว่าสาธารณรัฐสิงคโปร์มีกระบวนการในการปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองให้กับกลุ่มเด็กและเยาวชนผ่านหลักสูตรการศึกษาและการเรียนรู้ในห้องเรียนโดยเฉพาะการเรียนรู้เกี่ยวกับประเด็นของการอยู่ร่วมกันบนความ

แตกต่างกันหลากหลายของคนในสังคม ในส่วนของรูปแบบในการจัดกระบวนการเพื่อสร้างการเรียนรู้ ก็ให้ความสำคัญกับกิจกรรมที่มี การสร้างการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะในการสร้างการมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็น เช่น การให้เด็กและเยาวชนออกแบบสาธารณรัฐสิงคโปร์ ในอนาคต เป็นต้น

(๒) การสร้างจิตสำนึกความเป็นพลเมืองและทักษะความเป็นพลเมืองให้กับเยาวชนผ่านกิจกรรมเคลื่อนไหวทางสังคมแบบมีส่วนร่วมที่หลากหลายจากเครือข่ายทางสังคมหลายกลุ่ม

นอกจากการปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองผ่านจากหลักสูตรการเรียนรู้ในห้องเรียนแล้ว สาธารณรัฐสิงคโปร์ยังมีการสร้างบรรยากาศของการเรียนรู้ความเป็นพลเมืองในรูปแบบของกิจกรรมเคลื่อนไหวในทางสังคมที่หลากหลาย จะเห็นได้ชัดเจนจากตัวอย่างใน ๒ เรื่อง กล่าวคือ

(๒.๑) กิจกรรมที่เกิดจากการสนับสนุนเครือข่ายประชาคมและการเชื่อมร้อยวัฒนธรรมโดยสมาคมของประชาชน (People's Association) โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาคนรุ่นใหม่ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่วางอยู่บนพื้นฐานของสิทธิของพลเมืองและการสร้างจิตสำนึกพลเมือง โดยในการจัดทำกิจกรรมจะมีแบ่งการทำงานแยกออกเป็นประเด็นย่อย ๆ ตามกลุ่มเป้าหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนชาวสิงคโปร์อย่างทั่วถึงกัน

(๒.๒) สภาเยาวชนแห่งชาติสิงคโปร์ จะเห็นได้ชัดจากการยืนยันอย่างหนักแน่นของ Mr.Wong Chong Wai Kenneth ที่ย้ำชัดเจนว่า สภาเยาวชนแห่งชาติสิงคโปร์ มีบทบาทในฐานะที่เป็นเพื่อนที่เข้าใจความต้องการของหนุ่มสาวชาวสิงคโปร์ อีกทั้งเป็นพื้นที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพให้กับ

เยาวชนโดยใช้แนวคิดการสร้างกระบวนการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ และเปิดพื้นที่ให้เด็กเยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๓) การสร้างบรรยากาศหรือวิถีความเป็นพลเมืองที่เน้นการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนผ่านเครือข่ายในท้องถิ่นต่าง ๆ ปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งของความสำเร็จในการพัฒนาความเป็นพลเมืองในกลุ่มเยาวชนชาวสิงคโปร์ก็คือ การสร้างกิจกรรมของการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชาวสิงคโปร์ โดยการทำงานของ "สมาคมของประชาชน" หรือ People's Association" ในการสร้างเครือข่ายประชาคมและการเชื่อมร้อยวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะเครือข่ายในระดับท้องถิ่นรากหญ้า ซึ่งมีการสนับสนุนให้เกิดกิจกรรมการสร้างมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในระดับท้องถิ่น เช่น กิจกรรมการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ต่อนโยบายสาธารณะของรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์ เป็นต้น

(๔) กลไกการสร้างบรรยากาศของความเป็นพลเมืองแบบมีส่วนร่วม
 คู่ขนาน : โดยมีเครือข่ายทางสังคมเป็นกลไกสำคัญของการทำงานคู่ขนานกับ
 กลไกภาครัฐ

ปัจจัยความสำเร็จส่วนหนึ่งนั้นมาจากกลไกในการทำงานของเครือข่ายทางสังคมที่ทำงานคู่ขนานกับกลไกภาครัฐ เช่น สมาคมของประชาชนที่มีเครือข่ายของสมาคมที่มาจากจาก ๑,๘๐๐ องค์กรระดับรากหญ้า (Gros) และเครือข่ายกว่า ๑๐๐ ชุมชน ตลอดจนสภาพัฒนาประสาน ๕ ชุมชน (five Community Development Councils) , สถาบันแห่งชาติผู้นำชุมชน (National Community Leadership Institute), องค์กรภายนอกสาธารณรัฐสิงคโปร์ (Outward Bound Singapore), หน่วยงานเฝ้าระวังภัยแล้ง (Water - Venture) รวมทั้ง สภาเยาวชนแห่งชาติสิงคโปร์ (National Youth Council) โดยองค์กรทั้งสองนี้ไม่ใช่ของรัฐ แต่เป็นเครือข่ายทางสังคม

ที่เข้ามา มีบทบาทสนับสนุนการทำงานเพื่อพัฒนาความเป็นพลเมืองให้กับคนในสาธารณรัฐสิงคโปร์ ทั้งนี้ พบว่า บทบาทในการทำงานของทั้งสองหน่วยงานนี้จะเน้นการสนับสนุน (Advocate) การส่งเสริม (Enabler) รวมทั้งการเป็นหุ้นส่วน (Partner) ในการทำงานร่วมกับประชาชนของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ทั้งหมดสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการในการสร้างบรรยากาศของความเป็นพลเมืองคู่ขนานไปกับการปลูกฝังแนวคิดในการพัฒนาพลเมืองและการสร้างทักษะแห่งความเป็นพลเมือง

(๕) ความชัดเจนและความต่อเนื่องของนโยบายของการทำงานเพื่อพัฒนาพลเมืองที่มีคุณภาพโดยให้ความสำคัญกับแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างการมีส่วนร่วมของเยาวชน

เห็นได้ชัดจาก ข้อมูลจาก Mr. Kenneth ที่ชี้ว่าความสำเร็จของสภาเยาวชนแห่งชาติสิงคโปร์ในการโน้มน้าวคนรุ่นใหม่ เกิดขึ้นเพราะ (๑) ความจริงจังของรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์ในการส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน (๒) การสนับสนุนให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการทำงานในทุกขั้นตอน ความน่าสนใจของแนวคิดในการทำงานของรัฐบาลสาธารณรัฐสิงคโปร์ในมุมมองของ Mr. Kenneth ก็คือ การสนับสนุนให้เยาวชนแต่ละคนได้ใช้ความสามารถของตัวเองในการช่วยเหลือสังคมส่วนกลางตามความถนัดและเป็นแนวทางในการทำงานเพื่อให้เยาวชนได้เกิดความตระหนักในการใช้ศักยภาพของตนเองซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของความก้าวหน้าของประเทศชาติ และ (๓) การปลูกฝังค่านิยมหรือแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองสาธารณรัฐสิงคโปร์กับความ เป็นพลเมืองในระดับสากล โดยการปลูกฝังแนวคิดที่ว่า ไม่ว่าจะเป็นคนหนุ่มสาวสาธารณรัฐสิงคโปร์ที่อยู่ส่วนไหนของโลก ต่างก็คือพลเมืองชาวสาธารณรัฐสิงคโปร์เท่าเทียมกันทุกคน ภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “ความมุ่งมั่น และแรงบัลดาลใจของหนุ่มสาว” (Inspired and Committed Youth)

๒

MR. LIM SIN KAI ตัวอย่างกรณีศึกษา การสร้างและพัฒนาพลเมือง ที่เป็นผู้นำเยาวชนจากประเทศมาเลเซีย

(๒.๑) ทำความรู้จักกับ นาย ลิม ซิน ไค หรือ เซียน (Sean)

“เซียน” เป็นแกนนำที่มีแนวทางการเติบโตสู่ความสำเร็จในฐานะ “ผู้ประกอบการทางสังคม” ที่น่าสนใจ และค่อนข้างหาตัวอย่างได้ยาก ในประเทศมาเลเซีย ปัจจุบัน เป็นประธานคณะกรรมการบริหารยุทธศาสตร์ชาติ (National Linguistic Commissioner Chairman) องค์การยูวสมาคมสากล หรือ JCI (Junior Chamber International) เขาเป็นผู้ริเริ่มและขับเคลื่อน ประเด็นผู้ประกอบการทางสังคม เริ่มตั้งแต่ในรัฐซาลังงอ ประเทศมาเลเซีย ที่ยังไม่มีแนวทางการดำเนินการ และนโยบายการสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ เขาได้เป็นกำลังสำคัญในการผลักดันจนกระทั่งได้รับการสนับสนุนและส่งเสริม ในภายหลังต่อมา จนได้รับการยอมรับทั้งในประเทศและต่างประเทศ

“เซียน มีแนวคิดในการดำเนินชีวิตที่ยึดมั่น ถึงความเสียสละ อดทน โดยเชื่อมั่นและเดินตามอุดมการณ์ในสิ่งที่ตั้งมั่นเพื่อส่วนรวม ประกอบกับการรู้จัก ความพอประมาณ และการมีเหตุมีผล ซึ่งมีความสอดคล้องกับ แนวคิดตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง โดยการมีอุดมการณ์นี้ ทำให้เซียน ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม”

ในวัยเด็กเขาเป็นนักเรียนแกนนำ ที่โรงเรียน SMK Methodist Telok Datok ในเมือง Banting (บันติง) รัฐซาลังงอ (Selangor) เขาเป็น แกนนำใน กิจกรรมลูกเสือของโรงเรียน เพราะเขามีความเชื่อว่า “กิจกรรมลูกเสือจะ

สามารถส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เรียนรู้การพัฒนาตนเอง เรียนรู้การรับใช้และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น” ไม่เพียงแต่ในเด็กและเยาวชนเท่านั้น แต่จะติดตัวเขาไปจนโตเป็นผู้ใหญ่ และที่โรงเรียนแห่งนี้มีปรัชญาปลูกฝังให้นักเรียนมีใจ “บริการด้วยความเต็มใจ เพื่อเป็นหนทางไปสู่สวรรค์” นั่นเป็นการปลูกฝังความตั้งใจที่จะทำเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของเซียน

(๒.๒) ภาพสะท้อนคุณลักษณะสำคัญ

เซียน ใช้เวลาว่างของเขาทำตามความเชื่อในการรับใช้สังคม โดยอาสาสมัครเป็นครูสอนพิเศษให้กับเด็ก ๆ ในวันอาทิตย์ที่คริสตจักรซิตี้ฮาร์เวสต์ (City Harvest Church) เขาตั้งใจว่า เขาสามารถปลูกฝังแนวความคิดและถ่ายทอดชีวิตจิตอาสาฯ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจ และตัวอย่างดี ๆ ให้กับเด็กและเยาวชนในคริสตจักรได้ เขามีความหวังว่าความคิดดี ๆ จะเติบโตมาพร้อมกับเด็ก ๆ ที่โตเป็นผู้ใหญ่ และส่งชีวิตแห่งการรับใช้สู่สังคมต่อไปได้ เซียนถือว่ามีคุณลักษณะ การเสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ตั้งงาม เพื่อส่วนรวม

หลังจากเรียนจบในระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง สาขาการสื่อสาร มัลติมีเดียและเทคโนโลยีสารสนเทศ “เซียน” พาทัวเองเข้างานประจำ ในตำแหน่งผู้บริหารการตลาด ในบริษัทเอกชน เขาต้องเฝ้หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ทำให้เขาได้ปรับใช้ความสามารถจากประสบการณ์ความเป็นผู้นำเมื่อครั้งเป็นเยาวชน เขาได้รับการยอมรับ และมีความรู้ในงานที่รับผิดชอบทุกขั้นตอน และยังเป็นผู้บริหารที่อายุน้อยที่สุดในเวลานั้น เขาต้องขยันมากกว่าปกติเพื่อให้ได้ผลงานที่เยี่ยม

เมื่อเซียน อายุ ๒๕ ปีเขาต้องพบกับความท้าทายครั้งสำคัญในชีวิต เมื่อเขาต้องลาออกจากงานเพื่อมาจัดตั้งบริษัทของตัวเอง ด้วยความเชื่อว่า

บริษัทที่เป็นผู้ประกอบการทางสังคมทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการเปลี่ยนแปลงสังคมให้ดีขึ้น เขาต้องรู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และขยายกิจการเมื่อมีความพร้อมเมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี ปัจจุบัน บริษัทของเขาได้สร้างการเปลี่ยนแปลงใหม่ให้กับสังคมที่เขาอาศัยอยู่ และให้ความร่วมมือกับองค์กรทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาผู้นำรุ่นใหม่สู่ชุมชน

(๒.๓) เส้นทางของผู้ประกอบการทางสังคม

เซียน เริ่มเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือตั้งแต่เรียนชั้นประถม และเขาได้เลือกเรียนวิชาลูกเสือพิเศษหน่วยเพิ่มเติม ซึ่งนั่นเป็นจุดเปลี่ยนชีวิตของเขาให้มารับใช้สังคมมากขึ้น ในสมัยเด็ก เขายังจำคำพูดของผู้ก่อตั้งลูกเสือ Robert Stephenson Smyth Baden-Powell (๑๘๕๗ -๑๙๔๑) ได้เสมอว่า “องค์กรได้ตั้งขึ้นด้วยตัวของมันเองในระยะเวลาไม่มากและมันจะยังคงอยู่ต่อไป ด้วยความมุ่งหมายเพื่อทุกคนจะมีสุขภาพแข็งแรง มีความสุข เป็นพลเมืองชายหญิงที่ดี เพื่อสร้างความมั่นใจ และหัวใจแห่งการบริการสังคม (Social Service) ร่วมมือกันระหว่างชุมชนพัฒนาเมืองของตนเอง และระลึกเสมอว่าองค์กรนี้จะไม่หวังผลกำไรตอบแทน แต่ขับเคลื่อนไปด้วยหัวใจแห่งการบริการ” และเซียนก็ได้ถือเอาหลักการนี้เป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินชีวิตตลอดมา

ความตั้งมั่นแห่งใจบริการได้ติดตามเขาจนเข้าเรียนระดับอาชีวศึกษาในโรงเรียนนันทยางโพลีเทคนิค Nanyang Polytechnic ความเป็นมิตรของเขาทำให้เขาเป็นที่รักของเพื่อน ๆ และเขายังเข้าร่วมกิจกรรมลูกเสือของโรงเรียนแห่งนี้และได้เป็นที่ปรึกษากองร้อย (Crew Advisor or Rover Scout Leader) และเป็นประธานกองร้อย ในลำดับต่อมาโดยในกลุ่มผู้นำลูกเสือจะยกย่องเขาว่า “brotherhood of open air and service”

เป็นรูปแบบหนึ่งของการทำธุรกิจที่มุ่ง
แสวงหากำไรแต่กำไรนั้นอยู่บนพื้นฐาน
และมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาสังคมในแง่มุม
ต่าง ๆ อย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ
การศึกษา สิ่งแวดล้อม สาธารณสุข การมี
ส่วนร่วมของชุมชน”

การประกอบการ
เพื่อสังคม
หรือ Social
Enterprise

หลังจากจบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขา
การสื่อสารมวลชนมีเดียและเทคโนโลยีสารสนเทศแล้ว เขาได้สมัครเข้าทำงาน
ในบริษัทเอกชนตำแหน่งผู้บริการการตลาดที่มีอายุน้อยที่สุดและเขาก็มี
บุคลิกภาพการทำงานที่โดดเด่น ซึ่งทักษะความเป็นผู้รับใช้ทำให้เขาเป็นที่รัก
ของพี่ ๆ และเพื่อนร่วมงาน อีกทั้งในวันอาทิตย์ ยังใช้เวลาว่างจากการทำงาน
มาสอนพิเศษเด็กและเยาวชนที่คริสตจักรซีทีฮาเวส (City Harvest Church)
เพื่อทำตามความตั้งใจด้วยหัวใจบริการของเขานานเกือบ ๑๐ ปี

เซียนได้ทำงานจนอายุย่างเข้าวัย ๒๕ ปี เขามีความรู้และประสบการณ์
จากหน่วยงานที่เขาทำงานไม่น้อย เขาจึงได้ตัดสินใจลาออกจากงานประจำ
และทำตามฝันของเขา ก้าวเขาเข้าสู่การเป็นเจ้าของกิจการเพื่อสังคม (Social
Entrepreneurs) เขาได้ทุ่มเทความรู้ความสามารถของเขาที่มีเพื่อสร้างบริษัท
ของเขาให้เป็นหน่วยงานเอกชนเพื่อสาธารณประโยชน์ หรือผู้ประกอบการ
ทางสังคม และได้เปิดโอกาสต้อนรับคนรุ่นใหม่เข้าร่วมงานเพื่อพัฒนาตนเอง
ตอบแทนสังคมส่วนรวม ภายใต้ “หัวใจบริการ” ของเขานั้นเอง

(๒.๔) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างและพัฒนาความเป็นผู้นำของเซียน

ความสำเร็จของเซียน มาจากมุมมองที่เด่นที่สุดของคุณลักษณะด้านการเสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ตั้งงามเพื่อส่วนรวม อันเห็นได้ว่าเขายึดหลักของการเป็นสมาชิกของกลุ่มกิจกรรมลูกเสือเป็นธรรมประจำใจ และนำมาปรับใช้ในทุกช่วงโอกาสของชีวิต จนได้รับยกย่องให้เป็นบุคคลตัวอย่างในองค์กรต่าง ๆ โดยปัจจัยของความสำเร็จ ประกอบด้วย ปัจจัยสำคัญ ๓ ส่วนประกอบกัน กล่าวคือ

(๑) การปลูกฝังแนวความคิดผ่านกิจกรรมลูกเสือในเด็กระดับประถม มีส่วนสำคัญในการสร้างความประทับใจ, ความจดจำ และความตั้งใจในการดำเนินตามแนวทางที่ตั้งงามติดตัวมาจนโตเป็นผู้ใหญ่เป็นกิจกรรมที่เน้นพัฒนา ด้านทักษะชีวิต (Life Skill) ควบคู่ไปกับการพัฒนาบุคลิกภาพทางร่างกาย กล่าวคือ เซียนได้เดินตามความตั้งใจของผู้ก่อตั้งลูกเสือ Robert Stephenson Smyth Baden-Powell และยึดมั่นการใช้ชีวิตเพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยไม่หวังผลกำไร จนกระทั่งปัจจุบันเขาได้ก่อตั้งบริษัทฯ เป็นผู้ประกอบการทางสังคม (Social Entrepreneurs) เพื่อส่งต่อแนวความคิดสู่คนรุ่นใหม่

(๒) หลักความเชื่อทางศาสนา ที่ล้วนแล้วแต่มีแนวทางไปสู่การสร้างสังคมที่ดี ความเชื่อเรื่องการขึ้นสวรรค์ ลงนรก รวมไปถึงการเสียสละตนเอง เพื่อส่วนรวม มีอิทธิพลต่อความต่อเนื่องของการกำหนดความตั้งมั่น โดยมีกิจกรรมทางศาสนาและหลักการกลางเดียวกัน ส่งอิทธิพลต่อการตัดสินใจของเซียน กล่าวในอีกนัยหนึ่งศาสนาเป็นกำลังใจให้เซียน ตั้งมั่นแนวทางการดำเนินชีวิตเพื่อ “รับใช้” เพื่อนมนุษย์ จนไปถึงการก่อตั้งบริษัทผู้ประกอบการทางสังคม โดยมีวัตถุประสงค์ขององค์กรเพื่อรับใช้สังคมนั่นเอง

(๓) เซียน มีทำงานต่อเนื่องและเหนียวแน่นกับเครือข่ายกิจกรรมทางสังคม โดยมีความชัดเจนในประเด็นการพัฒนา คือเครือข่ายของเขา

เน้นการติดตามพัฒนาและส่งเสริมนโยบายการสร้างและสนับสนุนผู้ประกอบการทางสังคม (Social Entrepreneurs) ซึ่งเขาเป็นกำลังสำคัญในการผลักดันประเด็นทางสังคมที่ตนเองสนใจ จึงเกิดความเป็นเจ้าประเด็นและขยายผลการพัฒนาไปสู่ชุมชนด้วยเครือข่ายองค์กรทางสังคมของเขา

๓

นายกันติพจน์ ศรีบุญรัตน์

ประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย
ไทยคนแรกของประเทศไทย

(๓.๑) ทำความรู้จักกับ นาย กันติพจน์ (รัชฎะ) ศรีบุญรัตน์ หรือ ต้นไม้

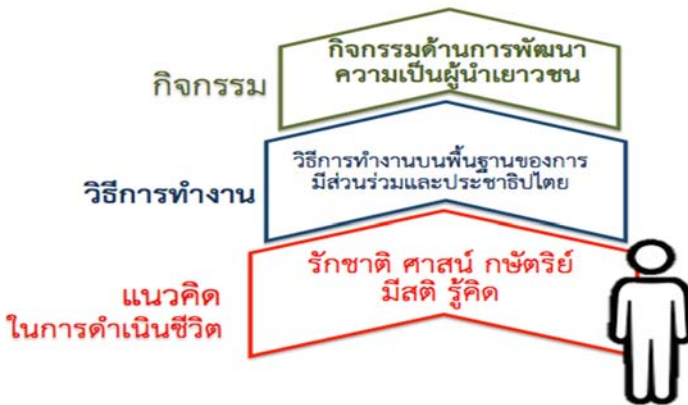
“ต้นไม้” มีบทบาทในกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนระดับประเทศ ปัจจุบันเป็นนายกันติพจน์ ศรีบุญรัตน์ เป็นเลขานุการประจำคณะกรรมการสังคม กิจกรรมเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาส สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ปรึกษาและนักพัฒนากิจกรรมการตลาดให้กับบริษัทเอกชน

ต้นไม้ เริ่มต้นทำกิจกรรมสังคม เพราะความขឹងใจเรื่องความแตกต่างทางสังคมของคนรวยและคนจน เพราะเขาเติบโตท่ามกลางความแตกต่างระหว่างคน ๒ กลุ่ม จึงทำให้เขารู้สึกว่า “ทำไมคนรวยจึงเข้าถึงโอกาสต่าง ๆ มากมาย แต่ในทางกลับกัน คนจนกลับขาดโอกาสในการพัฒนาตนเอง และเข้าไม่ถึงบริการต่าง ๆ ที่มีคุณภาพ” สิ่งเหล่านี้เป็นคำถามที่วนเวียนอยู่ในหัวใจของต้นไม้ตลอดมา จนเขาได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ศึกษาดูงานโครงการสวนพระองค์ สวนจิตรลดา ซึ่งเป็นโครงการสนองแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมีแนวทางที่สำคัญคือ ทำให้เกษตรกรสามารถพึ่งตนเองได้ทางด้านอาหาร และสนับสนุนให้มีรายได้เพิ่มขึ้น สิ่งสำคัญคือ ต้นไม้เรียนรู้แนวทางการใช้ชีวิตด้วยวิถีเศรษฐกิจแบบพอเพียง ที่ไม่ใช่เฉพาะผู้ที่เป็นเกษตรกร แต่เป็นแนวทางที่คนทั่วไปทุกสาขาอาชีพก็สามารถนำไปปรับใช้ได้ จึงเป็นการเริ่มต้นที่ทำให้เขาได้เริ่มคิดโครงการความพอเพียงเพื่อเสนอคุณครูในวิชาโครงงาน และได้เรียนรู้ว่า เมื่อเขาเริ่มที่จะเป็นผู้ “ให้” ก็จะมีอีกผู้หนึ่ง

ที่ได้ “รับ” และผู้ที่รับก็จะเป็นผู้ให้ต่อไปเรื่อย ๆ ความแตกต่างของ คนรวย กับ คนจน จะเริ่มเข้าใกล้กันมากขึ้นด้วยความพอเพียง

(๓.๒) ภาพสะท้อน คุณสมบัติความเป็นผู้นำเยาวชน

ต้นไม้ เป็นผู้นำเยาวชนในบทบาทของผู้นำองค์กรสภาเด็กและเยาวชนในประเทศไทย ซึ่งเพียงแค่ค้นหาข้อมูลจากชื่อในเครื่องมือค้นหา (Search engine) เช่น กูเกิล (Google) ก็จะพบผลงานที่เขาทำให้กับประเทศ ผ่านงานด้านเด็กและเยาวชนมากมาย โดยเริ่มต้นจากกิจกรรมในโรงเรียน ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ จนมาเข้าร่วมกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชน ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นต้นมา การดำเนินกิจกรรมเพื่อสนับสนุน หรือให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชน จะผ่านกระบวนการ “การมีส่วนร่วมจากสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน” ในทุกขั้นตอนจึงอธิบายได้ว่า เขามีคุณสมบัติ ความเข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ในด้านการทำงานเขามีคุณสมบัติการมีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ มีการวางแผนอย่างเป็นระบบ รวมไปถึงการบริหารจัดการ เป็นผู้ที่มีความตั้งใจและความสามารถในการทำงานมาก เป็นคนทำงานละเอียดทุกขั้นตอน รับฟังความคิดเห็นของทีมงานเสมอ ก่อนที่เขาจะตัดสินใจทำอะไรสักอย่างจะต้องมีการปรึกษาทีมงานก่อนทุกครั้ง นี่จึงเป็นเหตุผลที่ว่า ทำไม.. ต้นไม้ จึงเป็นขวัญใจของสภาเด็กและเยาวชนได้ทั้งประเทศ

ต้นไม้ เป็นคนยิ้มง่าย อัจฉริยะดี เข้าได้กับทุกคน สุภาพ อ่อนโยน รักเพื่อน-พี่-น้อง ร่วมงานทุกคน เป็นคนจิตใจดี มีเมตตา ยิ่งถ้าเป็นเรื่องเสียสละและการแบ่งปันนั้นยกให้ต้นไม้เป็นหมายเลขหนึ่งเลยก็ว่าได้ เขาเป็นคนที่สนใจและระมัดระวังความรู้สึกของคนรอบข้าง คอยให้กำลังใจผู้อื่นเสมอ เป็นข้อบ่งชี้ที่แสดงว่าเขารู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๓.๓) เส้นทางของการเติบโต

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมของสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร โดยสำนักวัฒนธรรมกีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ต้นไม้เริ่มเข้าทำงานสภาเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยเริ่มต้นด้วยการเป็นประธานสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร (นาร่อง) ซึ่งเขาได้บริหารงานในเขตกรุงเทพมหานครจนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และในปี ๒๕๔๙ ตามมติของคณะรัฐมนตรีสั่งให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนขึ้นมา จึงทำให้เขาได้รับการเลือกตั้งเป็นประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ด้วยอายุเพียง ๑๙ ปี ซึ่งอาจเรียกได้ว่า ต้นไม้ เป็นผู้บุกเบิกและจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนตั้งแต่รุ่นแรก ๆ เลยก็ว่าได้ หลังจากนั้นเมื่อมีการเลือกตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยในรุ่นต่อมา ต้นไม้ ตัดสินใจไม่ลงสมัครรับ

ตำแหน่งใด ๆ ทั้งสิ้นเพื่อที่จะเปิดโอกาสให้รุ่นน้องได้เข้ามาแสดงความสามารถ โดยตนจะเป็นเพียงพี่เลี้ยงให้กับน้อง ๆ รุ่นต่อไปซึ่งตอนนั้นเองสะท้อนว่า เขารู้จักดำรงตนอยู่บนความพอเพียง ในขณะเดียวกันนั้น เขาก็ได้ดำเนินงานร่วมกับเพื่อน ๆ จัดตั้งกลุ่มองค์กรอิสระ (NGO) และผลักดันการทำกิจกรรมด้านการพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นพลังสังคมในเขตกรุงเทพมหานคร ต่อมา

ต่อจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ ปี ๒๕๕๐ ทำให้ ต้นไม้ ได้กลับมาดำรงตำแหน่งประธานสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทยอีกครั้ง จนถึงปี ๒๕๕๔ ซึ่งครั้งนี้เขาตั้งใจที่จะกลับมาเพื่อพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนให้เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปและมีทิศทางการทำงานที่พัฒนาทั้งตนเองและองค์กร โดยในครั้งนี้ เขามีส่วนในการจัดทำแผนการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชนระยะยาว ๕ ปี ให้กับทางน้อง ๆ รุ่นหลัง ได้ดำเนินการต่อไป และจัดทำคู่มือสภาเด็กและเยาวชนเพื่อเผยแพร่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นที่รู้จักในสังคมส่วนรวม

(๓.๔) ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการสร้างและพัฒนาให้ต้นไม้มีความเป็นผู้นำ

ความสำเร็จของต้นไม้ มาจากความโดดเด่นในเรื่องของวิธีการทำงาน เพื่อผลักดันนโยบายสาธารณะ และการดำเนินชีวิตอยู่ภายใต้หลักคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ทำงานโดยมุ่งเน้นที่เป้าหมายเป็นตัวตั้ง ให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์แบบเพื่อน-พี่-น้อง และเน้นการทำงานเป็นทีม สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นขั้นตอนแรกของการทำงาน โดยปัจจัยของความสำเร็จ อาจแยกได้ดังนี้

(๑) การสร้างแรงบันดาลใจเป็นชนวนสำคัญของการสร้างแนวคิดในการทำงาน กิจกรรมโครงการในโรงเรียน เป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาความสนใจเฉพาะด้านของ ต้นไม้ ที่สร้างให้เกิดแรงบันดาลใจ และกระบวนการคิดวิเคราะห์ รวมไปถึงการพัฒนาทักษะการทำงานในวัยเรียน การอยู่ร่วมกับคนในสังคม การประสานประโยชน์ และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของเด็กและเยาวชนที่จะเติบโตขึ้นมาเป็นพลังของสังคมต่อไป

(๒) การมีพี่เลี้ยงในฐานะต้นแบบด้านความคิด มุมมอง และต้นแบบในด้านการปฏิบัติ

(๓) ความต่อเนื่องในการสนับสนุน จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ทำหน้าที่ทั้งเป็นหน่วยงานสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นในการทำกิจกรรม และหน่วยงานพี่เลี้ยง คือกลไกสำคัญที่สนับสนุนให้ ต้นไม้ และกลุ่มกิจกรรมทางสังคมด้านเด็กและเยาวชนสามารถดำเนินงานได้ มีความสำคัญในการเป็นพื้นที่เรียนรู้ของเด็กและเยาวชน (Training Ground) เพื่อต่อยอดความถนัดไปสู่ความชำนาญได้

สภาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นโครงสร้างการเชื่อมร้อยเครือข่ายทางสังคม ที่มีเด็กและเยาวชนเป็นผู้สนับสนุนและส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมการพัฒนาเด็กและเยาวชนจากทุกจังหวัดทั่วประเทศ คือพื้นที่ทางสังคมที่ต้นไม้ และเครือข่ายเด็กและเยาวชนใช้ขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาเด็กและเยาวชนผ่านนโยบายและมาตรการต่าง ๆ ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

บทสรุปจากตัวอย่างความสำเร็จ ทั้ง ๓ กรณี

จากการศึกษา ถอดบทเรียนการสร้างและพัฒนาความเป็นผู้นำเยาวชน บทเรียนจากสาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศมาเลเซีย และประเทศไทย พบว่า มีปัจจัยความสำเร็จหลายประการที่มีความคล้ายกันที่สามารถอธิบายได้ ๖ ประการดังนี้

ประการแรก กระบวนการปลูกฝังต้นทุนชีวิตในวัยเด็ก เป็นประเด็นสำคัญในการเริ่มต้นการพัฒนาตนเองสู่การเป็นผู้นำ จากตัวอย่างทั้ง ๓ คน กล่าวคือ “เคนเนท” เห็นคุณค่าของการทำกิจกรรมอาสาสมัคร ส่วน “เซียน” ยึดมั่นตามความตั้งใจของผู้ก่อตั้งลูกเสือ และ “ตันไม้” ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งวัตถุประสงค์ที่เหมือนกันคือเพื่อให้เกิดหลักคิดประจำใจหรือแรงบันดาลใจ แต่ใช้เครื่องมือและวิธีการแตกต่างกันในแต่ละประเทศ ซึ่งช่วงเวลาที่เหมาะสมที่สุดคือในระดับประถม โดยตัวอย่างทั้ง ๓ คนได้เริ่มต้นจดจำและเกิดความประทับใจจากแรงบันดาลใจแรก ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน คือช่วงประถมศึกษาตอนปลายเข้ามัธยมตอนต้น

ประการที่สอง การเข้าร่วมกิจกรรมนอกเวลาเรียน เป็นสิ่งที่จำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชน โดยในกิจกรรมนั้นจะประกอบไปด้วย กระบวนการเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่ม เด็กและเยาวชนจะได้เรียนรู้ทักษะการใช้ชีวิตร่วมกันกับผู้อื่น, การเป็นผู้นำและการเป็นผู้ตาม, การเสียสละ รวมไปถึงการกล้าแสดงออกในที่สาธารณะ เป็นต้น โดยเฉพาะทักษะชีวิต (Life Skill) เป็นทักษะที่สามารถต่อยอดการเรียนรู้ไปสู่การพัฒนาตนเอง

ออกไปสู่ด้านอื่น ๆ และเป็นต้นทุนของค่านิยม ความซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

ประการที่สาม เครือข่ายทางสังคม เป็นปัจจัยที่ขาดไม่ได้ในการสร้างความเป็นผู้ นำตามค่านิยมคุณธรรม เมื่อศึกษาจากตัวอย่างทั้ง ๓ คน พบว่ามีการทำงานร่วมกันระหว่างเครือข่ายต่าง ๆ ในสังคมต่อเนื่องเป็นต้นมา ซึ่งเครือข่ายทำหน้าที่ เป็นสนามพลังงานของอุดมการณ์เพื่อสังคม คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง และแหล่งเรียนรู้ที่จะต่อยอดแนวความคิดต่าง ๆ ตามกลุ่มความสนใจที่รวมตัวบุคคลที่มีความรู้เฉพาะด้านเข้ามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตามประเด็นของกลุ่ม และยังสร้างคุณค่าให้กับผู้ที่เข้าร่วมกลุ่มเครือข่ายนั้นได้เป็นอย่างดี ได้มีส่วนร่วมในความสำเร็จ และมีบทบาทหน้าที่ต่าง ๆ ในองค์กรที่ไม่แสวงประโยชน์ หรือองค์กรทางสังคม

ประการที่สี่ ความต่อเนื่องในการพัฒนาศักยภาพ จากตัวอย่างทั้ง ๓ ประเทศ มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน เห็นได้ว่า เขายึดถือเอาแนวทางหลักเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และพัฒนาตนเองตามกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาตั้งแต่แรงบัลดาลใจแรกของแต่ละคนเริ่มชัดเจน ความต่อเนื่องก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้นำประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตตามแนวทางค่านิยมที่ตนเองยึดถือ ซึ่งแต่ละประเทศก็มีองค์กรและกระบวนการที่แตกต่างกันออกไปในการเป็นพื้นที่พัฒนาศักยภาพ (Training Ground) แต่สิ่งสำคัญที่เหมือนกันคือแต่ละองค์กรจะมีกระบวนการในการพัฒนาศักยภาพของผู้นำเยาวชนที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยในแต่ละประเทศต้องให้ความสำคัญและสนับสนุนกระบวนการพัฒนาศักยภาพอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ เกิด-ตาย หรือ การเรียนรู้ตลอดชีวิต

ประการที่ห้า การสนับสนุนจากภาครัฐในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ถือเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้ผู้นำเยาวชนประสบความสำเร็จ โดยสนับสนุน เป็นกฎหมาย นโยบาย สถานที่ หรือทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนาความเป็น ผู้นำตามค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ นอกจากนี้ รัฐก็ต้องมีรูปธรรมในการ สนับสนุน เช่น ประเทศสาธารณรัฐสิงคโปร์ มี National Youth Achievement Award ประเทศมาเลเซีย มีองค์กรลูกเสือแห่งชาติ และประเทศไทยมีสภาเด็ก และเยาวชน เป็นต้น

ประการสุดท้าย การมีต้นแบบในการดำเนินชีวิต โดยผู้นำเยาวชน ที่ประสบความสำเร็จในประเทศต่าง ๆ ล้วนแล้วแต่มีต้นแบบที่ดีในการดำเนินชีวิต การพัฒนาตนเอง และการเสียสละตนเองเพื่อส่วนรวม ซึ่งที่มาของต้นแบบ อาจแตกต่างกันออกไปตามแต่ละประเทศ แต่เป้าหมายมีทิศทางเดียวกัน นั่นหมายความว่า การที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้นำเยาวชน ตามแนวทางในการดำเนินชีวิตตามค่านิยม ๑๒ ประการ เป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และเป็นปัจจัยความสำเร็จของผู้นำเยาวชนที่จะเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ ต่อไป

ภาคผนวก

รายชื่อคณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน
สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

คณะกรรมการสังคม กิจการเด็ก เยาวชน สตรี
ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส

๑. นายวัลลภ ตังคณานุก์รัช	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายมณฑิร บุญตัน	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นางสาวรณิ สิริเวชชะพันธ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. คุณหญิงทรงสุตา ยอดมณี	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. พลอากาศเอก ชนัท รัตนอุบล	โฆษกคณะกรรมการ
๖. นายแถมสิน รัตนพันธ์	กรรมการและที่ปรึกษา
๗. พลตรี จารึก อาริราชการัญย์	กรรมการและที่ปรึกษา
๘. พลเรือเอก สุรศักดิ์ หุ่นเรืองรมย์	กรรมการและที่ปรึกษา
๙. พลเอก วีรณ ฉันทศาสตร์โกศล	กรรมการและที่ปรึกษา
๑๐. นางกาญจนารัตน์ สิวโรจน์	กรรมการ
๑๑. รศ.กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย	กรรมการ
๑๒. พลเอก ธีระวัฒน์ บุญยะประดับ	กรรมการ
๑๓. นายปรีชา วัชรภักย์	กรรมการ
๑๔. พลเรือเอก พลวัฒน์ สีโรดม	กรรมการ
๑๕. พลเอก ไพชยนต์ คำทันเจริญ	กรรมการ
๑๖. นายยุทธนา ทัพเจริญ	กรรมการ
๑๗. พลเอก ยุทธศิลป์ โดยชื่นงาม	กรรมการ
๑๘. พลเอก อุดลยเดช อินทะพงษ์	กรรมการ
๑๙. พลเอก อรุณ สมตน	กรรมการ
๒๐. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์	กรรมการ
๒๑. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	เลขานุการคณะกรรมการ

รายชื่อที่ปรึกษา ผู้ชำนาญการ นักวิชาการ
และเลขานุการประจำคณะกรรมาธิการ

รายชื่อที่ปรึกษาทิตติมศักดิ์คณะกรรมการ

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์คณะกรรมการธิการ

๑. นายเกียรติศักดิ์ เทพผดุงพร
๒. นางจันทิรา กิตติฐิติกุล
๓. นางผาณิต พุนศิริวงศ์
๔. นางเพ็ญพักตร์ ศรีทอง
๕. นายวงศ์พันธ์ ณิชันยพัต
๖. นางระรินทิพย์ ศิโรรัตน์
๗. ดร. สมบูรณ์ วรार्หับันชุกรวิทย์
๘. นาวาตรี สมพล มหาสิงห์
๙. พลตำรวจโท สันติ เพ็ญสุตร
๑๐. นางสุนทรี พัวเวส
๑๑. นายสุรวัฒน์ ชมพูพงษ์
๑๒. นายอโนทัย ฤทธิปัญญาวงศ์
๑๓. นายอภิชาติ คัมภีรศาสตร์
๑๔. พลโท อัครชัย จันทระโตษะ
๑๕. พลอากาศตรี อิทธิพร คณะเจริญ
๑๖. นายเอกพิทยา เอี่ยมคงเอก

รายชื่อคณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ

๑. คุณหญิงทรงสุฑา ยอดมณี ประธานคณะกรรมการ
๒. พลเอก อรุณ สมตน์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเรือเอก พลวัฒน์ สีโรดม รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายสุรัฐ ศิลปอนันต์ อนุกรรมการ
๕. นายภูมิสรรค์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา อนุกรรมการ
๖. นางสาวอรุณโรจน์ เลี่ยมทอง อนุกรรมการ
๗. นางธิดา ศรีไพพรรณ์ อนุกรรมการ
๘. นาวาโท สมพล มหาสิงห์ อนุกรรมการ
๙. นางเมธินี รัตสาร อนุกรรมการ
๑๐. นายกันตพิจน์ ศรีบุญรัตน์ อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นายแถมสิน รัตนพันธ์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. พลตำรวจเอก เอก อังสนานนท์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๓. รศ. จินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๔. พลโท อัครชัย จันทโรตยะ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๕. รศ.ดร. อาชัญญา รัตนอุบล ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๖. ดร. สมบูรณ์ วรार्หบัณฑิตวิทย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๗. ดร. พรรณรัตน์ เกรียงวัฒนา ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๘. นายวิญญู พิทักษ์ปรกรณ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๙. รศ.ดร. คุณหญิงวินิตา ดิถียนต์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๐. นางเพ็ญศรี เคียงศิริ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๑. นางนฤมล ล้อมทอง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๒. นายเศรษฐา ศิระฉายา ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๒๓. นางกรรณิการ์ จรัสอุไรสิน ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

คณะอนุกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน และผู้สูงอายุ

๒๔. นางสาวริน ลิขิตาภรณ์

๒๕. นายวงศ์พันธ์ ญันนัยพัต

๒๖. นายนิติ ถาวรวัฒนชัย

๒๗. นายรณฤทธิ์ มงคลรัตน์

๒๘. นางรัชกร เหมะจันทร์

๒๙. นางธนันท์ธร นิธิธีรพัชร

๓๐. นางทิพยา กิตติขจร

๓๑. นายโชติเวชญ์ อึ้งเกลี้ยง

๓๒. นายพันธุ์ เจตณลิน

๓๓. นางเทพวัลย์ ภรณวัย

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกิจการสตรี

๑. นางสาวรณิ สิริเวชชะพันธ์ ประธานคณะอนุกรรมการ
๒. นางกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. พลเอก วีรฉัตร ฉันทศาสตร์โกศล รองประธานคณะอนุกรรมการ คนที่สอง
๔. นางประกายรัตน์ ต้นธีรวงศ์ อนุกรรมการ
๕. นางสุทิตี เมธีประภา อนุกรรมการ
๖. ดร. สุธาดา เมฆรุ่งเรืองกุล อนุกรรมการ
๗. นางสุชาดา นันทะพานิชสกุล อนุกรรมการ
๘. นายพิสุทธิ ทรัพย์วิจิตร อนุกรรมการ
๙. นายสืบสวัสดิ์ วุฒิวรดิษฐ์ อนุกรรมการ
๑๐. พลตรี วีระศักดิ์ นาทะสิริ อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. นางกีระณา สุมาวงศ์ ประธานที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๒. นายสมชาย เจริญอำนวยสุข ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๓. นายเกียรติศักดิ์ เทพผดุงพร ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๔. นางอำไพวรรณ ตรีสกุล ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๕. นายสุรวัฒน์ ชมภูพงษ์ ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๖. ทพ.ดร. อุดมศักดิ์ ศรีสุทิวา ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ
๑๗. ดร. พรรณรัตน์ เกรียงวัฒนา ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการ

คณะกรรมการกิจการคนพิการ

๑. นายมณฑิเยร บุญตัน ประธานคณะกรรมการ
๒. พลอากาศเอก ชนิต รัตนอุบล รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. แพทย์หญิงวิชรา รั้วไพบูลย์ อนุกรรมการ
๕. นางอาทิตยา นรารววัชร อนุกรรมการ
๖. นายธีรยุทธ สุขคนวิท อนุกรรมการ
๗. นายต่อพงศ์ เสลานนท์ อนุกรรมการ
๘. นายวิฑูต บุณนาค อนุกรรมการ
๙. นางสาววันทนีย์ พันธชาติ อนุกรรมการ
๑๐. นางพวงแก้ว กิจธรรม อนุกรรมการและเลขานุการ
๑๑. ศาสตราจารย์วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๒. นายชูศักดิ์ จันทยานนท์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๓. นางเบญจา ชลธารันนท์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๔. นางนภา เศรษฐกร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๕. นายสุภรธรรม มงคลสวัสดิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๖. นางพิมพ์า ขจรธรรม ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๗. นายศุภชีพ ดิษเทศ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๘. นายอนุชา รัตนสินธุ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๑๙. นายสุพล บริสุทธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ

ออกแบบและพิมพ์ที่
สำนักพิมพ์ สำนักราชบัณฑิตยสถาน
๐ ๒๕๕๕ ๑๕๖๑, ๐ ๒๕๕๕ ๑๖๔๑, ๐ ๒๕๕๑ ๔๔๓๒, ๐ ๒๕๕๑ ๔๔๓๕